

Kamer der Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1958.

30 JULI 1958.

WETSVOORSTEL inzake het gewaarborgd weekloon.

TOELICHTING.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De vakbeweging streeft sedert lange jaren naar het gewaarborgd weekloon voor de arbeiders. In 1945 eiste o.a. het Statutair Congres van het A.B.V.V. dd. 23, 24 en 25 december, er de invoering van.

Nadat de Nationale Arbeidsraad in 1948 er zijn bespreking aan wijdde en wij op 18 maart 1953 bij de bespreking van de wijzigingen aan het arbeidscontract een amendement neerlegden in dat verband heeft de toenmalige Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg op 23 juni 1953 een desbetreffend ontwerp neergelegd.

Enerzijds heeft de minister zijn ontwerp toen niet in het parlement in bespreking gebracht, en anderzijds kon dit ons niet voldoen omdat de bepalingen ervan niet voldoende waren om het weekloon te waarborgen (zo o.a. bleven de drie carentiedagen in geval van ziekte ten laste van de arbeider). Daarom hebben wij zelf op 27 oktober 1953 een amendement ingediend op het wetsvoorstel tot wijziging en aanvulling van de wet van 10 maart 1900 op het arbeidscontract. Het werd toen verworpen zonder dat er veel tegenargumenten werden ingeroepen.

Daarom menen wij nu het gewaarborgd weekloon voor de arbeiders weer terug ter sprake te moeten brengen in een wetsvoorstel.

Wat moeten wij verstaan onder gewaarborgd weekloon?

Volgens het A.B.V.V. veronderstelt het waarborgen van het loon de wettelijke verplichting voor de werkgever om onder bepaalde omstandigheden en voor een bepaalde periode aan al zijn arbeiders die niet gearbeid hebben ingevolge omstandigheden onafhankelijk van hun wil, een bij overeenkomst vastgesteld loon te betalen, dat gelijk is aan het loon van de bedoelde periode. Daarmee willen wij het regelmatig inkomen van de arbeiders verzekeren. Deze zorg was bij de Belgische Wetgever reeds aanwezig

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1958.

30 JUILLET 1958.

PROPOSITION DE LOI concernant le salaire hebdomadaire garanti.

DÉVELOPPEMENTS.

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis de nombreuses années, le salaire hebdomadaire garanti figure parmi les revendications du mouvement syndical. En 1945 notamment, le Congrès statutaire de la F.G.T.B., réuni les 23, 24 et 25 décembre, réclama son instauration.

En 1948 la question a été soulevée au Conseil national du Travail et lorsque le 18 mars 1953 nous avons présenté un amendement dans ce sens, lors de la discussion des modifications à apporter au contrat de travail, le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale de l'époque déposa le 23 juin 1953, un projet de loi sur la matière.

Mais, d'une part, le projet en question ne fut jamais discuté au Parlement et, d'autre part, il n'était pas de nature à nous donner satisfaction, ses dispositions étant insuffisantes pour garantir le salaire hebdomadaire (en cas de maladie notamment, trois jours de carence restaient à charge du travailleur). Aussi, nous avons déposé, le 27 octobre 1953, un nouvel amendement au projet de loi modifiant la loi du 10 mars 1900 sur le contrat de travail. Cet amendement fut repoussé sans avoir été sérieusement réfuté.

C'est pourquoi nous estimons devoir réintroduire une proposition de loi concernant le salaire hebdomadaire garanti des travailleurs.

Que faut-il entendre par salaire hebdomadaire garanti?

Selon la F.G.T.B., la garantie du salaire suppose l'obligation légale pour l'employeur, dans des circonstances déterminées et pour une période déterminée, de payer conventionnellement aux ouvriers qui ont dû chômer par suite de circonstances indépendantes de leur volonté, un salaire égal à celui de la période en question. Nous entendons garantir ainsi des ressources régulières aux travailleurs. Cette préoccupation était déjà celle du législateur belge lors de l'instauration du régime de la sécurité sociale,

bij het invoegen brengen van het stelsel van de Maatschappelijke Zekerheid, bij de wetten op de beroepsziekten en de arbeidsongevallen, bij de vaststelling van wettelijke vooropzegtermijnen en bij de teksten in verband met de bestaanszekerheid.

Maar al deze teksten beantwoorden niet volledig aan de noodzaak uitgedrukt door de Internationale Arbeidsorganisatie, in de tweede zitting 1947 van de Commissie van IJzer en Staal, het loon te waarborgen, ontstaan door de invloed welke de schommelingen van het peil der economische bedrijvigheid op de zekerheid van het inkomen en van de betrekking der loonarbeiders hebben.

Het is zeker dat bovengenoemde teksten enerzijds in vele gevallen andere inkomstenbronnen verzekeren, wanneer er zich een bepaalde onderbreking in de bezoldigde betrekking voordoet, en anderzijds het inkomen verzekeren voor een periode tijdens dewelke de arbeider de tijd heeft om een nieuwe inkomstenbron te zoeken, als de oude dreigt weg te vallen. Maar in sommige gevallen, en soms wel in de meest ongelukkige, is er een onderbreking: zo onder andere voor de eerste werkloosheidsdag en voor de drie eerste ziekte dagen.

Onderhavig voorstel tracht dan ook het stabiliseren van de inkomsten gedurende een zo lang mogelijke periode de sociale veiligheid van de arbeiders te verzekeren, zoals die van de bedienden.

Men kan het belang van dergelijke maatregel voor de arbeiders moeilijk overschatten. Opdat zij ten volle van hun veroveringen inzake levensstandaard zouden kunnen genieten, moeten zij zeker zijn zo weinig mogelijk in pecuniaire moeilijkheden te geraken: hun levenswijze hangt ervan af.

Bovendien zal het gevoel van veiligheid de menselijke verhoudingen, en daarmee de productiviteit der ondernemingen gunstig kunnen beïnvloeden. Wanneer dergelijk principe impliciet is toegegeven door de patroons voor wat de bedienden betreft, is er geen enkele reden waarom zulks niet zou gebeuren voor de arbeiders.

Ten andere zal het ontwerp een aantal onregelmatigheden bestrijden, die wij nu kunnen vermoeden maar slechts moeilijk uitschakelen. Zo kan men verwachten, dat het verzwagen van de gevolgen van elk ziektegeval, de geneesheren, de patroons en ook de arbeiders tot meer regelmatigheid zal aanzetten, omdat ieder beseft dat meer tucht geboden is. Bovendien zal de « artificiële werkloosheid » tekeer gegaan worden, die zich voordoet wanneer een feestdag midden in de week valt, of wanneer de patroon verkiest zijn arbeiders werkloos te laten in plaats van zijn werk beter te organiseren. Hij zal voortaan verkiezen zijn arbeiders aan het werk te stellen, omdat het tegendeel hem te veel kost.

Zo zal dit voorstel bijdragen tot de algemene ontwikkeling van de Belgische economie, omdat het zoals iedere gerechtvaardigde sociale maatregel een stuwkracht inhoudt.

Merken wij op, dat deze voordelen slechts bekomen kunnen worden, zo alle sociale risico's zowel als de economische risico's gedekt worden door deze wet. Daarom inhoudt dit voorstel, dat het standpunt van het A.B.V.V. vertolkt, zich van elke limitering dienaangaande.

Onderzoek der artikelen.

Eerste artikel.

Omschrijft het toepassingsgebied en bepaalt dat de wet toepasselijk zal zijn op alle personen die door een arbeidscontract verbonden zijn, onverminderd gunstiger bepalingen in individuele of collectieve overeenkomsten vervat.

dans les lois sur les maladies professionnelles et les accidents du travail, lors de la fixation des délais de préavis légaux et dans les dispositions concernant la sécurité d'existence.

Mais tous ces textes ne répondent pas entièrement à la nécessité réclamée par l'Organisation Internationale du Travail au cours de la deuxième session de 1947 de la Commission de la Sidérurgie, de garantir le salaire par suite de l'influence des fluctuations du niveau de l'activité économique sur la sécurité des revenus et de l'emploi des travailleurs salariés.

Il est certain que les textes précités garantissent, d'une part, d'autres sources de revenus en cas d'interruption déterminée de l'activité rémunérée et, d'autre part, assurent le revenu pour une période pendant laquelle le travailleur peut rechercher une autre source de revenus, lorsque l'ancienne risque de se perdre. Mais dans certains cas, souvent les plus malheureux, il y a interruption, notamment le premier jour de chômage et les trois premiers jours de maladie.

La présente proposition de loi tend dès lors à assurer la sécurité sociale des ouvriers, comme pour les employés, en stabilisant les revenus pendant une période aussi longue que possible.

L'importance d'une telle mesure en faveur des ouvriers ne peut être sousestimée. Pour qu'ils puissent pleinement profiter de leurs conquêtes dans le domaine des conditions d'existence, ils doivent être mis à l'abri de difficultés pécuniaires: leur mode de vie en dépend.

En outre, ce sentiment de sécurité aura une influence heureuse sur les relations humaines, et partant sur la productivité des entreprises. Lorsque ce principe est implicitement admis par les employeurs en ce qui concerne les employés, il n'y a aucune raison pour qu'il n'en soit pas de même pour les ouvriers.

D'ailleurs, le projet permettra de combattre une série d'irrégularités que l'on peut présumer mais qui sont difficiles à éliminer. On peut supposer que l'aggravation des conséquences de chaque cas de maladie incitera les médecins, les employeurs et les travailleurs à se conformer plus strictement à la réglementation, chacun étant persuadé de la nécessité de plus de discipline. En outre, on pourra combattre le « chômage artificiel » qui se présente lorsqu'un jour férié tombe au milieu de la semaine ou lorsque l'employeur préfère laisser ses ouvriers en chômage au lieu de mieux organiser le travail. Dorénavant il préférera occuper ses ouvriers, leur inactivité lui revenant trop cher.

Ainsi, cette proposition contribuera au développement général de l'économie belge, parce qu'elle constitue un stimulant, ce qui est le cas de toute mesure sociale justifiée.

Remarquons cependant que les avantages en question ne pourront être obtenus que si tous les risques sociaux de même que les risques économiques sont couverts par la présente loi. C'est pourquoi notre proposition, qui reflète le point de vue de la F.G.T.B., s'abstient de toute limitation à cet égard.

Examen des articles.

Article premier.

Cet article détermine le champ d'application et prévoit que la loi s'appliquera à toutes les personnes engagées dans les liens d'un contrat de louage de travail, sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par les conventions collectives ou individuelles.

Art. 2.

Bepaalt het aantal dagen waarop een niet tewerkgestelde arbeider aanspraak kan maken indien de niet-tewerkstelling het gevolg is van redenen die onafhankelijk zijn van zijn wil.

In dit artikel legt men het principe vast volgens hetwelk het loon verschuldigd is: voor een periode van zeven dagen vanaf het ogenblik dat hij het werk heeft stopgezet. Het komt er op neer het loon voor een volle week te waarborgen in ieder geval en aldus de carentiedagen altijd te overbruggen.

Daarmee bepaalt men de periode voor dewelke de loonwaarberg geldig is, zonder dat enige uitzondering wordt aangeduid.

Art. 3.

Bepaalt de manier van berekenen van het gemiddeld dagelijkse loon, dat als basis zal dienen voor de berekening van het verschuldigde bedrag. Wij hebben de bepaling van het gemiddeld dagelijks loon willen baseren op het loon verdiend tijdens de twee laatst gewerkte weken, die het stopzetten van het werk zijn voorafgegaan, ons steunend op een analoge bepaling in de wet op de betaling van de wettelijke feestdagen.

Tevens geeft dit artikel de Koning de bevoegdheid afwijkingen toe te staan op de bepalingen dezer wet.

Art. 4.

Deze bepaling heeft tot doel de betaling van het loon in geval van klein werkverlet te veralgemenen. Inderdaad, tot nog toe werd deze aangelegenheid enkel geregeld door overeenkomsten afgesloten in de paritaire comités van sommige bedrijfstakken.

Art. 5.

Schorst de uitvoering van het arbeidscontract gedurende de periodes die door deze wet gedekt worden.

Art. 6.

Maakt de bepalingen van de besluitwet die de Maatschappelijke Zekerheid regelt toepasselijk voor wat de betaling van de bijdragen betreft op de in toepassing van deze nieuwe wet betaalde lonen.

Art. 2.

Cet article détermine le nombre de jours auxquels peut prétendre un travailleur non occupé lorsque l'interruption de travail résulte de circonstances indépendantes de sa volonté.

Cet article établit le principe en vertu duquel le salaire est dû: pour une période de sept jours suivant le jour où le travailleur a cessé son activité. Ceci revient à garantir dans chaque cas le salaire d'une semaine entière, toujours en excluant les jours de carence.

Ainsi est déterminée la période pendant laquelle la garantie sera applicable, sans la moindre exception.

Art. 3.

L'article 3 détermine le mode de calcul du salaire journalier moyen qui servira de base pour le calcul du montant dû. Nous avons basé la détermination du salaire journalier moyen sur le salaire des deux dernières semaines de travail qui ont précédé l'interruption de travail, en nous inspirant d'une disposition analogue de la loi relative à la rémunération des jours fériés légaux.

En outre, cet article accorde au Roi le pouvoir d'accorder des dérogations aux dispositions de la présente loi.

Art. 4.

L'article 4 tend à généraliser le paiement du salaire en cas de chômage de petite durée. Jusqu'à présent, cette matière n'était réglée que par des conventions conclues au sein des commissions paritaires de certaines branches d'industrie.

Art. 5.

L'article 5 suspend l'exécution du contrat de louage de travail pendant les périodes couvertes par la présente loi.

Art. 6.

L'article 6 stipule que les dispositions de l'arrêté-loi relatif à la sécurité sociale seront applicables, en ce qui concerne le paiement des cotisations, aux salaires payés en application de la nouvelle loi.

L. MAJOR.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De bepalingen van deze wet zijn, onverminderd gunstiger beschikkingen voorkomende in de wet en de door de bevoegde paritaire comité's afgesloten overeenkomsten en in de individuele contracten, van toepassing op alle personen die door een arbeidscontract verbonden zijn.

Art. 2.

De werkman, die om redenen onafhankelijk van zijn wil geen arbeid kan presteren, heeft niettegenstaande elke strijdige overeenkomst recht op de uitbetaling door de werkgever van het normale loon dat hij zou verdiend hebben tijdens de eerste zeven dagen waarop hij het werk heeft stopgezet.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Sans préjudice des dispositions plus favorables prévues par la loi et par les conventions conclues par les commissions paritaires compétentes ou par les contrats individuels, les dispositions de la présente loi s'appliquent à toutes les personnes engagées dans les liens d'un contrat de louage de travail.

Art. 2.

Nonobstant toute convention contraire, l'employeur est tenu de payer à l'ouvrier qui, pour des motifs indépendants de sa volonté, ne peut fournir son travail, le salaire normal que celui-ci aurait gagné durant les sept premiers jours qui suivent le jour d'incapacité de travail.

Art. 3.

Het normale loon wordt bepaald door het gemiddeld dagelijks loon te vermenigvuldigen met het aantal in aanmerking te nemen werkdagen waarop geen prestaties konden verricht worden.

Het gemiddeld dagelijks loon wordt vastgesteld door het door de werkmán tijdens de twee laatste gewerkte weken, die het stopzetten van de arbeidsprestaties voorafgaan, verdiende loon te delen door het aantal effectief gewerkte dagen.

De Koning is gemachtigd voor bepaalde bedrijven of bedrijfstakken een andere berekeningswijze van het gemiddelde dagelijks loon vast te stellen, nadat om advies van het Bevoegd Paritair Comité werd verzocht.

Hij kan insgelijks afwijkingen op de beschikkingen van artikel 2 toestaan, op eensluidend advies van het Bevoegd Paritair Comité of van de Nationale Arbeidsraad.

Art. 4.

* De hiernavolgende afwezigheden op het werk tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst geven recht op betaling van het normale loon zoals bepaald in het hierboven vermeld artikel 3 :

1° het huwelijk van belanghebbende, tot hoogstens drie dagen;

2° het huwelijk van een kind, van een broeder of van een zuster van de belanghebbende tot hoogstens één dag;

3° de geboorte van een kind van de belanghebbende tot hoogstens twee dagen;

4° het overlijden van een echtgenoot, van een afstammeling of ascendent in de eerste graad tot hoogstens vier dagen;

5° het afsterven van een afstammeling of ascendent in de tweede graad, van de schoonkinderen of schoonouders tot hoogstens twee dagen;

6° de verschijning in rechte;

7° de vervulling van burgerlijke of militaire plichten (zoals oproeping tot onderzoek in het selectiecentrum) tot hoogstens zeven dagen, behalve in geval van wederopropoeping wegens tuchtmaatregelen;

8° de verplichtingen voortvloeiende uit een officiële opdracht;

9° de vervulling van syndicale verplichtingen wegens een behoorlijk gerechtvaardigde opdracht;

10° elke reden vooraf door de werkgever aangenomen.

Art. 5.

De uitvoering van het arbeidscontract is geschorst tijdens de hierboven vermelde periodes van gewettigde afwezigheid voor dewelke het normale loon wordt uitgekeerd.

Art. 6.

De bepalingen van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van 10 januari 1945 en van 7 februari 1945 voor wat de betaling der bijdragen voor maatschappelijke zekerheid betreft, zijn van toepassing op de normale lonen uitbetaald overeenkomstig deze wet.

Art. 3.

Le salaire normal est déterminé en multipliant la moyenne du salaire journalier, par le nombre de jours de travail à prendre en considération au cours desquels aucun travail n'a pu être fourni.

La moyenne du salaire journalier est déterminée en divisant le salaire, gagné par l'ouvrier pendant les deux dernières semaines de travail précédant l'interruption du travail par le nombre de journées de travail effectif.

Après consultation de la Commission paritaire compétente, le Roi est autorisé à déterminer un autre mode de calcul de la moyenne du salaire journalier, pour certaines industries ou branches d'industrie.

Il peut également, après avis conforme de la Commission paritaire compétente ou du Conseil National du Travail, accorder des dérogations aux dispositions de l'article 2.

Art. 4.

Les absences au travail, ci-dessous, pendant la durée du contrat de travail, donnent droit au paiement du salaire normal, conformément aux dispositions de l'article 3 ci-dessus :

1° le mariage de l'intéressé, à concurrence de trois jours au maximum;

2° le mariage d'un enfant, d'un frère ou d'une sœur de l'intéressé, à concurrence d'un jour au maximum;

3° la naissance d'un enfant de l'intéressé, à concurrence de deux jours au maximum;

4° le décès du conjoint, d'un descendant ou ascendant au premier degré, à concurrence de quatre jours au maximum;

5° le décès d'un descendant ou ascendant du deuxième degré, des beaux-enfants ou beaux-parents, à concurrence de deux jours au maximum;

6° la comparution en justice;

7° l'accomplissement des devoirs civiques ou militaires (tels que la convocation en vue de l'examen au centre de sélection), à concurrence de sept jours au maximum, sauf en cas de rappel par mesure disciplinaire;

8° les obligations découlant d'un mandat officiel;

9° l'accomplissement d'obligations syndicales résultant d'une mission dûment justifiée;

10° tout motif préalablement accepté par l'employeur

Art. 5.

L'exécution du contrat de travail est suspendue durant les périodes d'absence motivée, énumérées ci-dessus, pour lesquelles le salaire normal sera payé.

Art. 6.

En ce qui concerne le paiement des cotisations à la sécurité sociale, les dispositions de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, des arrêtés-lois du 10 janvier 1945 et du 7 février 1945, s'appliquent au salaire normal liquidé conformément à la présente loi.

L. MAJOR.
J. DECONINCK.
H. CASTEL.
L. NAMECHE.
H. BROUHON.
A. DE KEULENEIR.